

[Hans Thyge Jacobsen.]

han til at opretholde en tilstand, som en fabrikant, vi i et rigsdagsudvalg i dag har været stillet overfor, drog frem. Han beklagede sig over det besynderlige i, at folk i pels, i zobel og mår, kommer til ham og får høreapparater udleveret gratis. Det vil ministeren altså give adgang til stadig kan ske.

Socialministeren (Strøm): Jeg forstår, at det ærede medlem har hørt noget om, at der er nogle, som i dag kan komme i pels og lignende påklædning og få udleveret høreapparater gratis. Men det må nu være folk, der får invaliderente, for ellers ville de ikke kunne få høreapparaterne gratis. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede medlem har oplevet, men jeg indrømmer altså, at hvis det foreliggende lovforslag bliver vedtaget, kan der komme folk, eventuelt i pels, og få en protese — for det er lovforslagets hensigt. Jeg har oprigtigt talt forstået ved ikke så få lejligheder her i rigsdagen, at man har ment, det i visse tilfælde var urimeligt, at folk skulle henvende sig til de sociale udvalg for at få hjælp. En af de ting, jeg synes er urimelig, er, at man som invalid skal henvende sig til de sociale udvalg for at få en protese. Og det er det, der har fundet udtryk i lovforslaget.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Ragnhild Andersen: Nu har det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen flere gange talt om alt det, de rige kunne få af proteser. Jeg nævnte for et øjeblik siden et eksempel — jeg tror ikke, det ærede medlem opfattede det, det ærede medlem var vist ikke nærværende. En gammel mand, som har arbejdet i en årrække på Københavns kommunes gasværker, og som har en lille pension at leve af, har et kunstigt ben, som han ikke kan gå på, det duer ikke mere, det er slidt op. Jeg har på hans vegne henvendt mig på Københavns kommunes folkeforsikringskontor, jeg har talt med elskværdige og venlige mennesker i invalideforsikringsretten, og de siger, at de har ingen muligheder for at give en sådan mand et nyt ben, selvom han trænger til det, fordi det ikke har nogen betydning i erhvervsmæssig henseende. Derfor synes jeg, det er urimeligt at fortsætte denne diskussion om alle de mennesker, der kan få alt muligt, for det passer ikke. Det kan de nemlig ikke, fordi det kræves, at protesen skal have erhvervs-

mæssig betydning for vedkommende; den gamle mand er i hvert fald et talende bevis på, at det er næsten umuligt for et jævnt almindeligt menneske at få den protese, som han i højeste grad trænger til. Hvis der forresten også skulle komme en og ønske et kunstigt ben eller arm, var det muligt, at han, hvis vi ikke gav ham det, kom i søk og aske og var uegnet til at deltage i produktivt arbejde, og det er vi vel heller ikke interesseret i.

Hans Thyge Jacobsen: Det er ganske interessant at høre det ærede medlem i rollen som forsvarer for dem, der går med pels af zobel og mår, men det skyldes en misforståelse, idet det ærede medlem gør sig skyldig i en fejltagelse. Den gamle mand fra gasværket har — de pågældende embedsmænds elskværdighed ufortalt — efter forsørgslovens § 256 adgang til at få sin nødvendige protese. Jeg gentager — og det er klart oplyst her —, at afslagsprocenten er næsten lig nul; så skulle han i alt fald være en af dem, der har været meget uheldige; det kan ikke passe. Men det, som den højtærede minister nu foreslår, er altså, at der ingen trangsbedømmelse skal være, og det må jeg modsætte mig. Det var en ganske ejendommelig fordeling af rollerne.

Socialministeren (Strøm): Hvad er det, ærede medlem, som er en kunstig fordeling af rollerne her? Det vil jeg gerne have at vide. I forslaget er der tale om at stille befolkningen lige på dette område. Der foreslås, at hvis man er invalid og trænger til en protese, vil samfundet give en sådan, og det vil det ærede medlem altså ikke være med til. Jeg må sige, at det forstår jeg ikke rigtig.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Den højtærede minister er vel klar over, at til proteser hører f. eks. også forlorne tænder. Den højtærede minister siger virkelig her, at han foreslår, at samfundet skal give proteser til folk, uanset om de er i trang eller ikke. Ja, jeg skal gå tilbage til mit parti og sige, at det er meningen, og det kan jo være, man så siger, at det forstår man ikke. Men har den højtærede minister nu i virkeligheden loddet dybden i det, han her siger: at man fra samfundets side uanset trang vil give proteser til alle, som trænger dertil? Den går ikke.